

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ 10/6/98

Ξαναχτύπησαν «Το τρένο στο Ρουφ»

Τρίτωσε το κακό μέσα σε μία και μόνη σεζόν -τη φετινή, δηλαδή- για τρίτη φορά τα αναπαλαιωμένα βαγόνια που φιλοξενούν το θέατρο, έγιναν στόχος κακοποιών. Αγνωστών, φυσικά, που επί δύο συνεχόμενες νύχτες επιτέθηκαν με πέτρες και έσπασαν όλα τα τζάμια του τροχοφόρου θεάτρου.

Στην αρχή της σεζόν, πριν ακόμα από την πρεμιέρα του έργου της Αγκνιέσκα Οσιέτσκα «Λαχτάρα για κεράσια» που, σε σκηνοθεσία του Ντανιέλ Ολμπρίνσκι και ερμηνεία της Τατιάνας Λύγαρη και του Ανδρέα Νάτσιου, παρουσιάστηκε με επιτυχία όλο το χειμώνα, άγνωστοι είχαν διαρρήξει το χώρο όχι μία αλλά δύο φορές.

Με την τρίτη «κακοτυχία» το ποτήρι ξεχείλισε για την καλλιτεχνική εταιρεία «Αξάνα» που, με μόχθο, προσωπική δουλειά και κυρίως πενιχρά οικονομικά μέσα υλοποίησε την ιδέα του τρένου-θέατρου, πραγματοποίησε την παράσταση και παράλληλα φρόντισε να πληρώνει φύλακες που φροντίζουν το χώρο του σταθμού.

«Εξαντλήσαμε τις δυνατότητές

μας», σημειώνει η Τατιάνα Λύγαρη. Και επειδή έχει και η υπομονή τα όριά της, προσθέτει πως «από 'δώ και πέρα έγκειται στην ευγενική βούληση των αρμοδίων φορέων (των Δήμων Αθηναίων και Ταύρου, του ΥΠΕΧΩΔΕ, των υπουργείων Μεταφορών και Πολιτισμού, αλλά κυρίως του ΟΣΕ) να σταθούν ουσιαστικοί αρωγοί αυτού του αληθινού κοσμήματος των ελληνικών σιδηροδρόμων, αναβαθμίζοντας την ευρύτερη περιοχή του σιδηροδρομικού σταθμού του Ρουφ». Που αποτελεί, θα προσθέταμε, το μοναδικό εμπορευματικό-επιβατικό σταθμό της Αθήνας μετά το σταθμό Λαρίσης και θα πρέπει να τον παραδώσουν στους πολίτες όχι μόνον σαν έναν ασφαλή σιδηροδρομικό σταθμό αλλά και σαν καλαίσθητο και λειτουργικό χώρο πνευματικής αναψυχής.

Θα 'ναι κρίμα εξάλλου ένας τέτοιος χώρος, που μεταμορφώθηκε από την «Αξάνα» ιδίοις κόποις και εξόδοις, να αφηθεί πάλι στο έλεος του χρόνου, την εγκατάλειψη και την αδιαφορία...

Σκηνή από τη «Λαχτάρα για κεράσια» με την Τατιάνα Λύγαρη και τον Ανδρέα Νάτσιου